

Üléséről

kszervezetek Vas Me-i Tanácsa ezért tárgyal-meg nagy felelősséggel a javaslatot és közvetítet-a szakszervezeti tagság revételeit, javaslatait. Ja-olta, hogy a terveket a őben az eddiginél is szé-abb körben vitassák meg, elhívta a figyelmet a be-ázások körültekintőbb készítésére, az előírán-ok és a határidők betar-ára.

ITA GYÖZŐ pankaszi ács tag elmondta, hogy /as megyei téglagyárak — rözsegit kivéve — nem al-masak a hőtechnikai elő-soknak megfelelő termé-c előállítására, ezért az ttezőknek sok anyagot gyobb költséggel más me-ékből kell beszerezniük. Örség jobb építőanyag-átása érdekében szorgal-izta a pankaszi téglagyár iszaki fejlesztésének szük-sességét.

HORVÁTH MIKLÓS, az SZMP megyei első titkára megyei pártbizottság ne-ben egyetértését fejezte az előterjesztésekkel, és osított a tanácsulást: a s megyei kommunisták on lesznek, hogy ezek gvalósuljanak.

— Azért támogatjuk ndkét előterjesztés meg-avazását — mondotta —, ért összhangban van pár-nk XIII. kongresszusának rekvéseivel és a megyei rtértekezlet, illetve az ek nyomán kimunkált VII. éves terv irányelveivel. De gőképpen azért, mert egyezőségem, hogy jól olgálja a megye minden lepülése és az itt élő em-rek alapvető érdekeit. egyezőségem, hogy a ja-islatok a legteljesebb köz-deket fejezik ki.

Egy öt éves tervjavaslatot kéféleképpen lehet minősí-ni. De a legjobb a min-ikori történelmi-társadal-i-gazdasági valóságból ki-dulni. Szerencsére ebben a egyében is sok mindent egoldottunk az elmúlt 40 / alatt, de sok mindent eg kell még oldanunk. Vi-zont, hogy mikor, mit és jennyit oldunk meg a fel-terült igényekből, az min-ig azon múlik, mekkora az rszág, a megye gazdasági ljesítőképesége és hogy idunk-e különbséget tenni létfontosságú, meg a „jó olma, ha lenne” között. Ezt s tudni, mert a hosszú tá-ú tervet nem lehet közép-ívúnak tekinteni.

Arról, hogy miről tanús-odik az öt éves tervjavaslat, ifejtette:

— Számol a realitásokkal, fedezet és a kielégíthető zükségletek oldaláról is. biztositani fogja a meglévő ntzményrendszerünk mű-ötetését, és ez nem kevés. zhetővé teszi a továbbha-adást a lakosság életkörü-lényeinek sokoldalú fejleszt-ésében. Gondoskodik arról, gy valamennyi települé-ünkön jobb viszonyok legyenek 5 év múlva, mint mlyenek most vannak. Meg kívánja oldani a me-ye minden településén az gészséges ivóvízellátást, ja-rtja a lakásellátást, az gészségügy az oktatás, az állítás és szolgáltatás szí-nvonalát. Gondoskodik a cse-remő kortól a legidősebb korig az emberekről. Csök-keníteni kívánja a települé-sek között még meglévő kü-lönbségeket. Nem annak árán, hogy a városok ellá-tási színvonalának fejlődését lassítaná, hanem úgy, hogy gyorsítja az elmaradottabb térségek és települések fej-lesztését. Ez a tervjavaslat és a településfejlesztési kon-cepció minden településünk és lakosságunk számára re-ményt keltő üzenetet tartal-maz.

Befejezésül a megyei párt-bizottság első titkára hang-súlyozta: rengeteg a gon-dunk és a tennivalónk is. Lehetőségeink sem kevesek e gondok és tennivalók meg-oldásában, mert ezek megol-dása nemcsak anyagiakon

múlik, hanem meglévő és fejlesztendő szellemi, er-kölcsei képességeinken, szán-dékainkon és mindenekelőtt szorgalmunkon, tehát műn-kánk mennyiségén és minő-ségén.

SOÓS FERENCNÉ apát-istvánfalvi tanács tag a megfontolt erdőtelepítések-re és a termőföld védelmével kapcsolatos rendelkezések betartására hívta fel a fi-gyelmet.

CZINZEK MIKLÓS, a szombathelyi városi tanács elnöke elmondta, hogy me-gyénkben hosszú ideje folyó tudatos településfejlesztési politika tanú és részesei va-gyunk, s az előterjesztett hosszú és középtávú javas-latok is erről tanúskodnak. Annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a falvak-ra való nagyobb odafigyelés közvetve a városok és Szom-bathely érdekeit is szolgál-ja, mert mérsékli a városok-ba és a megyeszékhelyre áramlást.

SOMOGYI LÁSZLÓ épí-tésügyi és városfejlesztési miniszter az Országos Terv-hivatal és a Pénzügyminiszterium vezetőinek véle-ményét is kifejtve lényeges-nek tartotta, hogy a tanács-ülés együtt tárgyalta a VII. öt éves tervet és a megye hosszú távú terület- és tele-pülésfejlesztési irányelveit. Elismeréssel szólt a megye VI. öt éves tervidőszakban elért eredményeiről, ame-lyekre — mint mondotta — méltán lehetnek büszkék a Vas megyeiek. Országosan is példamutatónak nevezte, hogy a lakosság több mint 2 milliárd forint értékű tár-sadalmi munkát végzett a tervidőszakban.

Úgy ítélte meg, hogy az országos elképzelések jól ér-vényesülnek a megye közép-távú tervében és távlati irányelveiben. A hosszú tá-vú terület- és településfej-lesztési koncepció reális, jó vezérfonal a rövidebb távú tervezéshez, de a hosszú tá-vú elképzeléseket nem lehet már egy-két év múlva szá-monkérni.

A miniszter véleménye szerint a megyei tanács VII. öt éves terve remek hozzá-állással keresi a lakosság-megtartó képesség érdeké-ben a kisebb és a nagyobb települések érdekeinek össz-hangját, a lakásépítést jól kapcsolja össze a lakásgaz-dálkodással, s külön öröm a nagyszabású vízprogram, amely azonban felveti a csat-ornázás gondját is. A reá-lis kompromisszum indokolt és elfogadható, de számolni kell azzal, hogy a „köz-mű-elő” nagy megnyitása hosz-sabb távon gondokat okoz-hat.

MÁTHÉ SÁNDOR gercei tanács tag elmondta, hogy a hetedik öt éves terv meg-alapozott, de teljesítéséhez szükséges, hogy a régi jel-szó így változzon: a munka a becsületos megélhetés alapja! Az is kívánatos, hogy a teljes foglalkoztatásnál a hatékonyságot helyezzük elő-terbe. A rét- és legelőgaz-dálkodás jelentőségére is fel-hívta a figyelmet.

MAYER BERTALAN or-szágyűlési képviselő hang-súlyozta, hogy a városok el-múlt években gyorsabb fej-lesztése az egész megye fej-lődését szolgálta, de idősze-rű és helyes, hogy a követ-kező időben nagyobb figyel-met kapnak az aprófalvak és a nagyközségek is.

DR. CSEK LÁSZLÓ, az OTP megyei igazgatója ar-ról biztositotta a tanácsulást: a Takarékpénztár, mint a tanácsok bankja és partnere szolgáltatásaival a jövőben is azon lesz, hogy a terv céljai teljesüljenek.

A vitát dr. Bors Zoltán tanácselnök foglalta össze. Ezt követően a tanács egy-hangúlag jóváhagyta a me-gyei tanács VII. öt éves ter-vét és a megye hosszú tá-vú terület- és településfej-lesztési koncepcióját.

Farkas Mihály

Szombathelyi Képtár

Vasi képzőművészek tárlata

Nem véletlenül fogal-mazdik meg a Vasi képzőmü-vészeti Tárlata katalógusá-nak előszavában, hogy me-gyénk képzőművészete va-júdik, átalakulóban van, s bár komoly eredményeket is tud felmutatni, mégis a teljességig még aligha jutott el. Idén első ízben más a megye reprezentatív tár-latának elnevezése is. Tavasz-i Tárlat helyett ezentúl Vasi képzőművészeti Tárlata né-ven fog szerepelni, s ugyan-csak új a helyszín is, ezútt-al először a Szombathelyi Képtár. Ráadásul a jövőben bővülni látszik a mezőny, talán majd a megyéből el-szármozott művészek és a Képzőművészeti Főiskola vasi hallgatói is szerepelni fognak. Így válhatna teljes-sé a most még hiányos mű-vészeti keresztmetszet —

mostani tárlattal a vasi képzőművészet szembesül-het a vágyakkal és a té-nyekkel egyaránt.

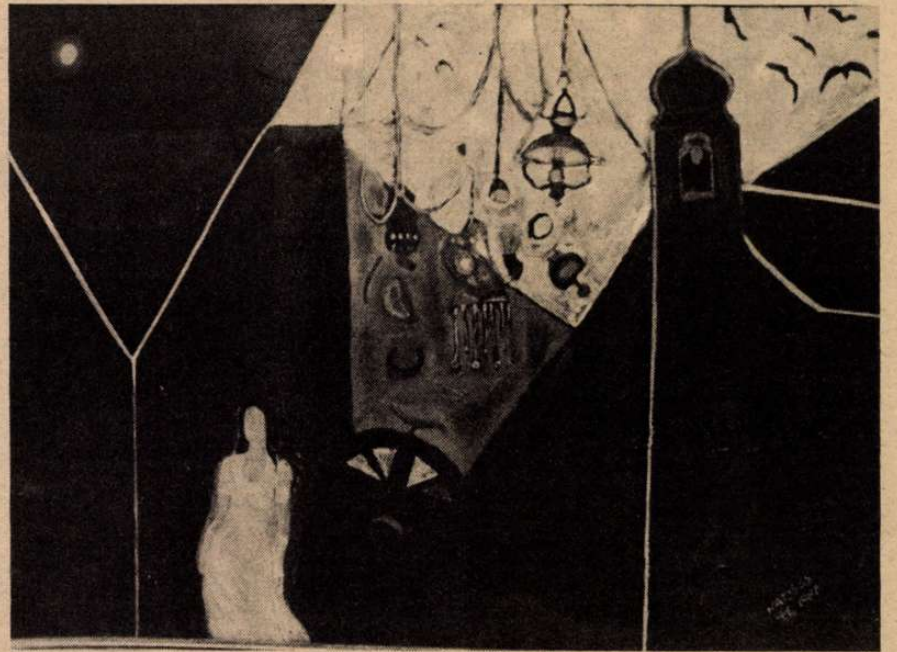
A Tavasz-i Tárlatok az el-múlt évek során egyértel-műen festmény-centrikusak voltak. Tulajdonképpen nincs ez másként most a jogutód esetében sem. Le-het találgatni, választ keres-ni a miérte, hol vannak a grafikai, nagyobb számban a kisplasztikák, s az egyéb technikák, melyek színe-sebbé tehetnék ezt a vasi képzőművészeti palettát. Meg sem születnek ezek az alko-tások, vagy megszületnek, de gyengére sikerednek, ne-tán el sem küldik őket? A variációk száma elég tekin-télyes. Illendő tehát, hogy mindannak elsőbbséget ad-junk, ami nem festmény ezen a tárlaton, s amely al-

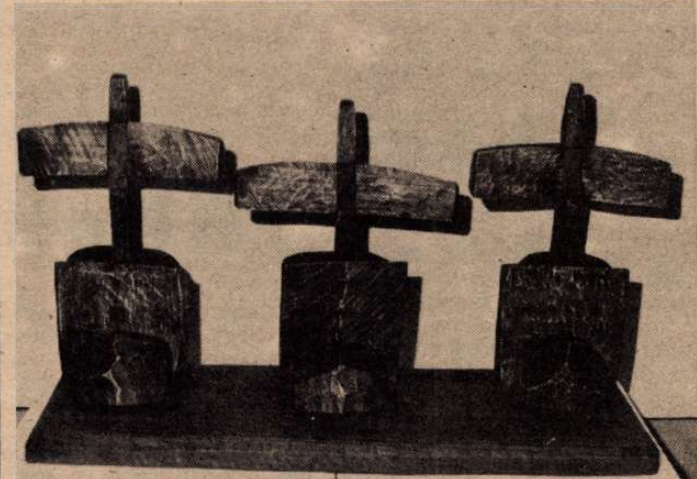
Vértési Péter: Vízparti látomás

Geszler Mária: Esz

Hatos Csaba: Kapu

Tornay Endre András: Zsoltár

vélük a szervezők — s így lehetne méltó társa a képt-ár történelmi és kortárs gyű-teményének.

Akárhogy is nézzük, ki-mondva és kimondatlanul két elképzelés kompromisz-szuma ez a mostani tárlat. A megye képzőművészei aligha felróható célja az eddiginél mind mennyiségé-ben, mind minőségében jobban jelen lenni a képtár gyűjteményében, kiállítási tervében. Ezzel szemben, vagy inkább emellett áll az a tény, hogy a képtár jel-legénél, lehetőségeinél, rangjánál fogva s alapfel-adatát figyelembe véve túl kell hogy tekintszen a vasi tájakon, országos, sőt nem-zetközi látószöggel, — mi-ként azt teszi is egyébként. A képtárban jelen lenni ebből következően rang és kötelesség is egyben. A

kerészként, s mégis meg-újulva köszönnek vissza, egy sajátos, magas színvo-nalon művelt stílus újabb bizonyítékáiként. Nagyjá-ból hasonlókat mondhatók el **Geszler Mária** kerámiáiról is, melyek ismét a merev anyag dinamikus tételével kísérleteznek. Lágy red-dőben omlanak alá kerá-miái természeti jelenségek antropomorf megjelenítői-ként. Új színfoltot jelente-nek ugyancsak Dallos László és Bonyhádi Károly fo-tói, illetve Bonyhádi egy-szál alkalmazott grafikája. **Kodolányi László** és **Geszler Mária** ékszerait láthattuk már korábban is, kombin-ációik rendkívül kellemesek a szemnek. Kodolányi vö-rösréz kütterve a tárlat egyik leszínvonalasabb al-kotása. Az idős mester **Majthényi Károly** két kő-bronz kisplasztikája elm-élyült, gondolatokat ébresz-tő alkotás.

A természet a festmények uralják. Nagyjából, s csúnya kifejezéssel élve, mindenki hozza magát. Akik váltanak **Várnai Valéria** és **Simon János**, azok érdekesek most igazán. Várnai tőle az utó-bbi időben szokatlan módon portrékkal, stilizált arco-kal jelentkeznek. Elvont ma-rad azonban emberközpon-túságában is. Simon János némiképp Kokas Ignác szí-n- és formavilágára emléke-ztető festményekkel jelent-kezett, ha eltekintünk ese-tenkénti modorosságától, fi-gyelemre méltó alkotások. Viszonylag könnyen elha-tárolható, személyre le-

bontott stílusok, irányzatok jellemzik a vasi képzőmü-vészeket. Ez látszólag sok-színűséget mutat, első pil-lantásra kedvezően változatos képet fest, a látszat azonban néha csalóka. Há-rom, nagyon karakteres fest-ő Molnár István, Vértési Péter és Hatos Csaba stílu-sa mintha merevülni lát-szana. A változó és változ-atos tartalom formai kifeje-zése nagyjából mindig ugyanaz, s ezáltal veszít ha-tásából. Még talán Hatos témái viselik el leginkább ezt az állandóságot. Jók, expresszivitásukban szug-gesztívek Mészáros György kék-fehér-szürke képei, míg Marosfalvi Antal valamiféle lírai festészetet képvel, bár Valaki járt előttünk című képével veszélyesen ingado-zik a líraiság s valami más határvonalán. A hagyomá-nyosabb stílusban alkotók: Horváth János, Krieg Ferenc, Benkő László, Zentai Pál és mások nem képesek igazi többletet nyújtani az eddigiekhez képest. Dózi László képeit változatlanul szétesőnek érzem, mintha baj lenne a megkomponált-sággal.

E fenti hevenyészett név-sorolásás persze aligha ismertetheti, akár bírálhat-ja igazán a Vasi képzőmü-vészeti Tárlatát. Tény, s való, a vasi képzőművészet bevonult a képtár falai kö-zé. A kompromisszumok azonban nem mindig a leg-jobb megoldások.

Halmágyi Miklós

Fotó: Bognár István

Magyar szecesszió — Bécsben

— A magyar szecesszió kerámiaművészetét bemu-tató nagyszabású kiállítást rendez Bécsben a budapesti Iparművészeti Múzeum. A vendégtárlaton — amely-nek április 16. és július 6. között a bécsi Iparművésze-ti Múzeum ad otthont — a világhírű Zsolnay gyár leg-

szőbb szecessziós alkotásait, valamint a századforduló több jeles hazai kerámia-gyárának termékeit vonul-tatják fel.

A budapesti intézmény sa-ját tárgyaiból, továbbá a pécsi Janus Pannónius Mú-zeum Zsolnay-gyűjteménye, a budapesti Történelmi Mú-

zeum, valamint magángyű-jtők anyagából összeállított bemutató mintegy 170 mű-alkotást, fotókat, terveket és más dokumentumokat tár a közönség elé. Az 1875 és 1915 között formálódott műtárgyak reprezentálják a Zsolnay gyár művészeti-technikai fejlődését.

A kiállításhoz kapcsolódó-an július 21—22-én tudó-

mányos tanácskozást rendez-nek a bécsi Iparművészeti Múzeumban, amelyen művé-szettörténészek elemzik egyebek között a magyar szecesszió tárgykultúrájának európai kapcsolatait, a ma-gyar és az osztrák század-forduló művészet jellege-tességeit, és szólnak a pécsi Zsolnay gyár nagy művész-e gyéniségeiről is. (MTI)